

Dă-mi, Doamne, înapoi

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- La știri se-anunță zilnic o furtună,
Pe mapamond se plimb-un cataclism,
E lumea tot mai tristă și nebună,
Pământul suferă de rahitism,

Eu mai privesc spre cer și mă doboară
Un dor intens să pribegim în doi
Prin insule grecești ca-n prima seară
A facerii... Dă-mi, Doamne, înapoi

Din flacăra speranței o scânteie,
Puterea de-a mă ridica în zbor,
Nu-mi pasă dacă lumea își încheie
Povestea ei... eu ard mistuitor.

- Nu mai citesc ziarele de-o vreme,
Nici n-am habar pe care continent
Sunt veri de foc sau iernile extreme,
Oricum ar fi îmi e indiferent.

Dac-am putea pleca-ntr-o croazieră
În altă lume, numai tu și eu,
Ți-aș fi probabil muză, parteneră,
Iar tu, poetul sufletului meu,

Mi-ai scrie poezii despre dorință
Pe coapsele aprinse de păcat,
Dă-mi, Doamne, înapoi, drept locuință,
Un țărm pustiu cu vers capitonat.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif